

El diafragma del temps

Nascut a Lluçmajor l'any 1942, Antoni Catany és un dels millors fotògrafs autodidactes que hi ha a les Balears. Part de la seva obra, l'anomenada «Natures Mortes» —1967-82— ha estat exposada al públic a la fundació March.

X. Sastre

—**H**i ha un tema que es repeteix a la teva obra amb les natures mortes, el pas del temps...

—Bé, vaig començar a fer les natures mortes perquè m'agraden els objectes que trob en els meus viatges, o bé els regals que m'han fet els meus amics. Em vaig adonar que a través dels objectes mesclats amb les flors podia expressar els meus sentiments. De sentiments i estats d'ànim, en tenc sempre...

—Fa poc, a més a més, s'ha editat un llibre a Lunwera Editors amb aquestes fotografies, que ha estat premiat en una convocatòria internacional de la Generalitat de Catalunya...

—Sí, ja fa deu anys que faig aquest tipus de fotografies, natures mortes o com li vulguis dir. Al llibre, només s'hi inclouen les fotos de color i va guanyar entre altres 120 llibres de tot el món. El premi és per a l'editor. És just. En aquest país no hi ha quasi ningú que faci monografies de fotògrafs.

—Els teus primers treballs els vas fer amb Baltasar Porcel, com a fotògraf de viatges i entrevistes. ¿Què en recordes, d'aquella època?

—Tenc un gran record de Baltasar Porcel. Em va ajudar molt. Li agradaven les fotografies que jo feia i em deixava anar amb ell a fer reportatges. En aquell temps, les revistes compraven totes les fotografies a agències estrangeres. Va ser al 1965 quan vaig començar amb Baltasar Porcel. Ell era més conegut, jo anava més de *free lance*. En aquella

DOMINI SIC L'UBERT

Segons afirma el mateix Catany, les seues fotografies reflecteixen sentiments i estats d'ànim.

època, els reportatges els publicaven a *Destino* i a *La Vanguardia*. Més tard em vaig dedicar a una altra fotografia que m'interessava més i que m'era més còmoda.

—*Les antigues tècniques fotogràfiques, que durant anys has investigat, ja no les utilitzes. ¿Per què?*

—No ho sé, són coses que passen. La qüestió és anar evolucionant; per a mi, la investigació de tècniques antigues ha estat una etapa en la meua carrera professional.

—*¿Hi ha secret, en les tècniques?*

—No, no hi ha cap secret, ni un. Per-

què una foto sigui bona i interessant per als altres, has de ser sincer amb tu mateix. Trobar i expressar-te amb el teu mateix llenguatge. Ara, si pretens únicament seguir una moda, la gent nota que no funciona. A l'exposició utilitze dues tècniques, el calotip, que és passar a paper el negatiu, i la tècnica del *fresson*, que només conserva una família del sud de França, que s'ho ha anat passant de pares a fills. Amb el *fresson*, el color és inalterable amb el temps. En canvi, amb els processos normals es diu que, en un temps indeterminat, no se sap quin, els colors canviaran i perdran.

«En la fotografia, si pretens únicament seguir una moda, la gent nota que no funciona».

El *fresson*, l'utilitze exclusivament per a col·leccionistes o museus.

—¿Es pot investigar, fer fotografia creativa, i al mateix temps viure només dedicat, al món de la fotografia com ho fas?

—Bé, hi ha dues facetes que es combinen en la meua professió. Una, de caràcter comercial, que no vol dir que sigui foto inferior, però que són fotos encarregades que no crec que en principi partissin de mi. Per exemple, casa-

ments, quan em criden. I a Mallorca en faig bastants. Jo els faig amb molt de gust i es tracta que la persona que l'ha encarregat quedi satisfeta. Generalment, és així. Després hi ha una altre vessant, que és la fotografia que jo realment sent. Em duen molta feina, sobretot de pensar. Són com una autoanàlisi d'un mateix. Tenir ganes de fer la foto, preparar-ho, pensar-ho i realitzar-ho, costa un esforç bastant gran tot plegat.

—¿Què et diu David Hamilton?

—¡Ah!, no m'interessa gens.

—¿I Helmut Newton?

—Més. És un gran fotògraf de moda i segurament té altres coses. Amb el temps veig que hi ha coses interessants, però que a mi no em diuen res.

—¿I Alexander Capa?

—És un repòrter de guerra. Molt bé, però tant de bo no existissin Capas. Això vol dir que no hi hauria guerres. Com que jo faig una fotografia d'expressió interior, em fix molt en Sumbrecht, Sachen, més que en els fotògrafs de premsa.

—D'alguna manera, amb les teves fotografies combines altres arts, més que buscar una informació, reproduir una realitat...

—Sí, a l'exposició hi ha quadres del segle XVII al costat de les fotografies. I ara tenc un projecte de preparar el decorat d'una companyia de ballet alemanya que ha d'estrenar a Nova York. Encara no sé què passarà. Sóc conscient que no és el mateix il·luminar un metre quadrat que uns quaranta, tot un escenari. El ballet sempre m'ha interessat. A París, vaig fer un llibre sobre la companyia de Maurice Bejart, ara fa quinze anys. □

edifici

TIMONEL

PLAN PARCIAL APROVAT PER O.M. 21-1-78)

HABITATGES PLATJA DE DOS I TRES DORMITORIS. BAIXOS COMERCIALS AL PASSEIG MARITIM

• mínima entrada • finançament fins a vint anys

VALENCIA 4.5 Km. EIXIDA 2 PORT SAPLAYA

PORT SAPLAYA

• INFORMACIÓ I VENDES: Autopista València-Barcelona, Km 4,5 (EIXIDA 2), Tel. 371 36 11 • I a FICSA. Pau, 11. Tel. 332 34 02/3/4